

OFFICIA PROPRIA

DIOECESIS SECCOVIENSIS

PARS AESTIVA

Die 16. Maji

S. Joannis Nepomuceni

Martyris

Patroni

Dioecesis Seccoviensis

Duplex I classis
cum Octava communione

In I Vesperis

Ant. 1 Interrogábat eum
rex multis sermónibus: at
ipse nihil illi respondébat.

Psalmi de Dominica, sed
loco ultimi Psalmus 116 Lau-
dáte Dóminum, omnes Gen-
tes.

2 Rex dixit: Ne abscón-
das a me verbum, quod te
intérrogo. Dixi: Secréturn
meum mihi, secrétum me-
um mihi.

3 Affirmábat rex se dí-
vitem et beatum factúrum.
Non obédio praecépto re-
gis, sed praecépto legis,
quae data est nobis.

Prop. Seccov. P. Aestiva

4 Tunc rex, accénsus
ira, in hunc super omnes
crudélius desáevit.

5 Beátus qui lingua sua
non est lapsus, et qui non
servívit indignis se.

Capit. Eccli. 21, 28-29

Lábia imprudéntium
stulta narrábunt,
verba autem pru-
déntium statéra
ponderabúntur. In ore fa-
tuórum cor illórum, et in
corde sapiéntium os illó-
rum.

Hymnus

Invictus heros Núminis,
Mergéndus unda flúmi-
nis,
Stat fortis in siléntio,
Dum fit sigílli méntio.

Hinc rex minátur fúnera,
Hinc tortor infert vúlnera,
Manus ligántur fúnibus,
Artus cremántur ignibus.

+ 1

Sed haec Joánnes déspicit,
Nec regis iram réspicit,
Secréta non vult pándere,
Horret sigillum frángere.

Stat mutus agnus ínocens:
Nil de tegéndis próferens:
Stat; dumque rex nil elicit,
E ponte justum déjicit.

Praecepis ab alto stér-nitur,
Undis profundi mérgitur:
Mersum sed applaudénti-
bus Undae salútant ignibus.

Stellae natant in flú-mine,
Illi paréntant lúmine,
Docéntque caeli cláritas
Quae sit Joánnis cáritas.

Da, sempitérna Trínitas,
Ut in bono sit firmitas:
Aut lacrimárum flúmina
Mergant cadéntum crími-na.

Amen.

V. Sacraméntum regis
abscóndere bonum est. **R.**
Opera autem Dei reveláre
honoríficum.

Ad Magnif. Ant. Dedit
mihi Dóminus linguam
mercédem meam: et in
ipsa laudábo eum.

Oratio

Deus, qui ob invíctum
beáti Joánnis sacra-
mentale siléntium nova
Ecclésiam tuam martyrii
coróna décorasti: da, ut
eius exémplo et interces-
sione, ori nostro custódiam
ponéntes; beátis, qui
lingua non sunt lapsi, an-
numerémur. Per Dómini-

Completorium de Domí-nica.

Ad Matutinum

Invit. Regem Mártyrum
Dóminum, * Veníte, ado-
rému-s.

Ps. Veníte, exsultému-s.

Hymnus

In profunda noctis umbra
Et gravi calígine
Lustrat aedem flamma
munda,
Sic jubénte Númine.

Nocte náscurit Joánnes,
Astra caelo dévolant:
Nocte mérgitur Joánnes,
Astra funus ápparant.

Hinc cor ejus igne fla-
grans
Fortis urit cáritas:
Hinc ab ejus ore manans
Mira prodit suávitás.

Nunc amóre cor bonó-
rum

Ad salútēm pértrahit:
Nunc timóre cor malórum
A gehénnā rétrahit.

Páuperes solátur aere,
Derelíctis súbvenit:
Non sinit justos jacére:
Damna famae práepedit.

Per Joánnis sanctitá-
tem,
O beáta Trínitas,
Méntibus da puritátem,
Corde regnet cáritas.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Erit lumen Israél
in igne; et Sanctus ejus in
flamma.

**Psalmi trium Nocturnorum
de Communi unius Martyris.**

Ant. Sanávit Dóminus
púerum, et réddidit illum
patri ejus.

Ant. Puer autem erat
mínister in conspéctu Dó-
mini ante fáciem sacer-
dótis.

V. Sacraméntum regis
abscóndere bonum est.
R. Opera autem Dei re-
veláre honoríficum.

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 21, 26-31

Stultus a fenéstra respí-
ciet in domum: vir au-

tem eruditus foris stabit.
Stultitia hóminis auscul-
tare per óstium: et pru-
dens gravábitur contumé-
lia. Lábia imprudéntium
stulta narrábunt: verba
autem prudéntium statéra
ponderabúntur. In ore fa-
tuórum cor illórum: et in
corde sapiéntium os illó-
rum. Dum maledicit ím-
pius diábolum, maledicit
ipse ániam suam. Su-
súrro coinquinábit ániam
suam, et in ómnibus odi-
étur: et qui cum eo mán-
serit, odiósus erit: tácitus
et sensátus honorábitur.

V. Metuébat rex Joán-
nen, * Sciens eum virum
justum et sanctum. **V.** Et
custodiébat eum, et audítō
eo multa faciébat, et libén-
ter eum audiébat. **Sciens.**

Lectio ii Cap. 28, 21-25

Flagélli plaga livórem
facit: plaga autem lingua
commínuet ossa. Multi
cedidérunt in ore gládii,
sed non sic quasi qui inter-
iérunt per linguam suam.
Beátus qui tectus est a
lingua nequam, qui in ira-
cündiam illíus non trans-
ívit, et qui non attráxit
jugum illíus, et in vínculis
ejus non est ligátus: ju-
gum enim illíus, jugum
férreum est: et vínculum

+ 1

illius, vinculum aereum est. Mors illius, mors nequissima: et utilis potius inférnus quam illa.

R. Lex veritatis fuit in ore ejus, et iniqüitas non est invénta in lábiis ejus: in pace et in aequitáte ambulávit mecum: * Et multos avértit ab iniqüitate. **V.** Lábia enim sacerdótis custódient scíentiam, et legem requírent ex ore ejus. **Et.**

Lectio iii Cap. 28, 26-30

Perseverántia illius non permanébit, sed obtinébit vias injustórum: et in flamma sua non combúret justos. Qui relínquunt Deum, íncident in illam, et exardébit in illis, et non extinguétur, et immittétur in illos quasi leo, et quasi pardus laedet illos. Sepi aures tuas spini, linguam nequam noli audíre, et ori tuo fáctio ostia, et seras. Aurum tuum et argéntum tuum confla, et verbis tuis fáctio statéram, et frenos ori tuo rectos: et atténde ne forte labáris in lingua, et cadas in conspéctu inimicórum insidiántium tibi, et sit casus tuus insanabilis in mortem.

R. Sepí aures meas spinis, * Et ori meo feci ostia et seras. **V.** Beátus qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indignis se. **Et.** Glória Patri. **Et.**

In II Nocturno

Ant. Non quaesívit a Dómino ducátum, neque a rege cáthedram honóris.

Ant. Loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, et non confundébar.

Ant. Amplius non vidébitis fáciem meam vos, per quos transívi práedicans regnum Dei.

V. Pone, Dómine, custódiam ori meo. **R.** Et óstium circumstantiae lábiis meis.

Lectio iv

Joánnes Nepomúci Bohémiae óppido, unde Nepomucéni cognómen duxit, a paréntibus aetátē próvécjis, non sine futúrae sanctitatis praezágio, flammis supra nascéntis domum mirabiliter collúcetibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidíisset, beátae Vírginis ope, cui natum paréntes referébant accéptum, a

vitae perículo evásit incólumis. Egrégia índole, piáque institutióne caeléstibus indíciis obsequénte, inter sanctas religiosásque exercitatiónes puerítiam egit: nam ecclésiam frequénter adíre, ac sacerdótibus ad aras operántibus ministráre in delíciis habébat. Zatéci politiòribus líteris ad humanitatem informátus, Pragae vero gravióribus disciplinis excultus, philosóphiae, theológiae sacrórūmque cánōnum magistérium et láuream eméruit. Sacerdótio initiátus, atque a sciéntia Sanctórum ad lucra animárum rite comparáitus, ministério verbi Dei se pénitio addíxit. Cum igitur in vitiis exstirpándis, et revocándis in viam salútis errántibus, eloquéntia et pietate úberes éderet fructus, inter canónicos metropolitánae ecclésiae Pragénsis cooptáitus, mox sibi demandátam Evangélii coram rege Wenceslao quarto prædicándi provínciam suscépit, eo succéssu, ut Joánnis suásu multa rex fáceret, magnóque in honore ejus virtutes habéret. Consícuas tamen, quas ille óbtulit dignitatés, Dei servus,

ne a divini verbi praecónio avocaréatur, constantíssime recusávit.

R. Instans oratióne et ministério verbi, hortabátur omnes in propó sito cordis permanére in Dómino: * Quia erat vir bonus, et plenus Spíritu Sancto. **V.** Et apponebátur multa turba Dómino. **Quia.**

Lectio v

Régiis illum eleemosynis in páuperes ergandis praefectum, Joánnna régina conscientiae sibi moderatorem ascivit. Cum autem Wenceslás ab officio institutóque decessisset, atque in vitiis praecéps abriperéatur, piae autem cónjugis obtestatiónes et mórita graváte ferret, conténdere ausus est, ut in sacramentálí judicio sacerdóti crèdita réginae arcána sibi a Joánnne panderéntur. At Dei minister blanditiis primum, tormentis deinde et cárceris squalóre tentátus, nefáriae regis cupiditati fórtiter óbstitit. Furéntem tamen Wenceslái ánimum cum ab exsecrando propó sito nec humána nec divína jura deterrérent, suprénum agónem, quem

instáre sibi athléta Christi nóverat, pôpulo in con-cione de impendéntibus étiam regni calamítatibus admónito, non obscúre praenuntiávit. Mox Bolesláviam proféctus, ad beátæ Virgínis imáginem antiquo cultu célebrem, caeléste praeídium ad certándum bonum certámen effúsis précibus implorávit. Inde vespere reverténtem in pervigílio Domínicæ Ascensiónis rex e fenéstra conspicáitus arcéssit: cumque vehe-méntius urgéret, et pró-ximam in aquis, si oblu-cári pérgeret, submersió-nem intentáret, Joánnes invicta constántia terróres minásque refutávit. Itaque regis império in Moldávam flumen Pragam intérfliens noctu dejéctus illústrem martýrii corónam est consécutus.

R. Dispérsit, dedit pau-péribus: * Justitia ejus manet in sáeculum sáe-culi. **V.** Beátus, qui intél-ligit super egénum et páu-perem. **J**ustitia.

Lectio vi

Sacrilegum fácinus clam patrátum, et Mártyris glóriam insígne prodígium divínitus patefécit. Ubi

enim exánime corpus se-cúndo flúmine vehi coepit, ardéntes faces aquis su-pernatántes et discurréntes apparuérunt. Quam ob rem ex aréna postrídie mane corpus elátum, ca-nónici deínde, regis iram nihil timéntes, in metro-politánam ecclésiam solénni pompa intulérint, et sepultúrae mandárunt. Cum autem in dies invicti sacerdótis memória miráculis, et máxima fidélium, eórum praecípue qui fama periclitántur, veneratióne créseret, post annos demum ámplius trecéntos, in jurídica recognitióne córporis, quod sub humo tám-diū jacúerat, lingua ejus incorrúpta et vívida re-périta est: quae sexto post anno judícibus a Sede apo-stólica delegátis exhibita, novo prodígio repénte in-túmuit, et subobscúrum rubórem in purpúreum commutávit. His itaque aliisque signis rite probá-tis, Benedictus décimus tértius Póntifex Máximus die décima nona mensis Márpii, anno salútis millé-simo septingentésimo vi-gésimo nono primum hunc sacramentális sigilli as-sertórem, arcáni fidem sanguine obsignántem,

sanctórum Mártyrum ca-tálogo adscrípsit.

R. Ego scio, quóniam intrábunt post discussió-nem meam lupi rapáces in-vos, non parcéntes gregi:

* Propter quod vigiláte.

V. Et ex vobis ipsis ex-súrgent viri loquéntes per-vérsa ut abdúcant discí-pulos post se. **P**ropter.

In III Nocturno

Ant. Igne me examiná-sti, et non est invénta in-me iniquitas.

Ant. Aquae multae non potuérunt extínguere ca-ritatém, nec flúmina óbru-ent illam.

Ant. Transívi per ignem et aquam: et eduxísti me in refrigérium.

V. Dixi: Custódiam vias meas. **R.** Ut non delín-quam in lingua mea.

Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

Lectio vii Cap. 11, 2-10

In illo témpore: Cum au-dísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mit-tens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es qui ven-turus es, an álium exspec-támus? Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papae In Evang. Homilia 6

Dimíssis Joánnis discí-pulis, quid de eódem Joánnne turbis dicat, audiá-mus. Quid exsistis in de-sértum vidére? arúndinem vento agitátam? Quod vi-delicet non asseréndo sed negándo intulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígerit, in partem álteram infléctit. Et quid per arúndinem nisi carnális ánimus designátur? Qui mox ut favóre vel detrac-tiōne tángitur, statim in partem quámlibet incliná-tur. Si enim ab humáno ore aura favóris fláverit, hilaréscit et extóllitur; sed si inde ventus detractiōnis erúperit, unde aura laudis veniébat, mox hunc quasi in partem álteram ad vim furóris inclinat.

R. Cum corriperétur ab illo de ómnibus malis quae fecit rex, adjécit et hoc: * Et inclúsit Joánnem in cárcere. **V.** Labóro usque ad víncula, quasi male óperans: sed verbum Dei non est alligátum. **E**t

Lectio viii

Sed arúndo agitáta vento Joánnes non erat: quia hunc nec blandum grácia.

nec cujúslibet detractiónis
ira ásperum faciébat: nec
próspera hunc erígere, nec
advérsa nōverant incliná-
re. Arúndo ergo vento agi-
táta non erat, quam ab
status sui rectitúdine nulla
rerum varietas inflectébat.
Discámus ergo, fratres ca-
rissimi, arúndinem vento
agitátam non esse: soli-
démus ánimum inter auras
linguárum pósitum: stet
inflexíbilis status mentis.
Nulla nos detráctio ad
iram próvocet, atque ad
remissiónem inútilis grá-
tiae nullus favor inclínet.
Non nos próspera éllevant,
non advérsa pertúrbent:
ut qui in soliditatē fídei
fígimur, nequáquam rerum
transeúntium mobilitáte
moveámur.

R. Réddidit Deus justo
mercédem labórum suó-
rum, et dedúxit illum in
via mirábilis: * Et fuit illi
in velamento diéi, et in
luce stellárum per noctem.
V. Transvéxit illum per
aquam nímiam: inimícōs
autem illius demérsit. E.
Glória Patri. E.

Lectio ix

Adhuc autem de ejus expressione subjungitur: Sed quid existis videre in deserto? hominem molli-

bus vestitum? Ecce qui
mollibus vestiuntur, in domi-
bus regum sunt. Camelorum enim pilis, ut scitis,
vestitus Joannes fuisse de-
scribitur. Et quid est dicere: Ecce qui mollibus
vestiuntur in domibus regum sunt: nisi aperta sententia demonstre, quia non caelesti sed terreno
regi militant ii, qui pro Deo perpeti aspera fugiunt, et solis exterioribus dediti, praesentis vitae
mollitem et delectationem quaerunt.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes
per Horas

* Ant. 1 Interrogábat eum
rex multis sermonibus:
at ipse nihil illi respondébat.

Psalmi de Dominica.

2 Rex dixit: * Ne abscondas a me verbum, quod te intérrogo. Dixi: Secré-tum meum mihi, secrétum meum mihi.

3 Affirmábat rex * se
dívitem et beatum factú-
rum. Non obédio prae-
cépto regis, sed praecépto
legis, quae data est nobis.

4 Tunc rex, accénsus
ira, * in hunc super omnes
crudélius desáevit.

Die 16 Maji S. Joannis Nepomuceni Mart.

5 Beatus * qui lingua
sua non est lapsus, et qui
non servivit indignis se.

Capit. Eccli. 21, 28-29

Lábia imprudéntium stulta narrábunt, verba autem prudéntium statéra ponderabúntur. In ore fatuorum cor illórum, et in corde sapiéntium os illórum.

Hymnus

Vix in sepúlchro cónditur,
Signis Joánnes próditur,
Per crátiū repágula
Intérmicant mirácula.

Hic ejus hostes illico
Pudore maesti público,
Ultrice dextra Núminis,
Poenas repéndunt crími-
nis.

Hic damna rerum flén-
tibus
Famáeve conqueréntibus,
Abdúcta res révertitur,
Abláta fama rédditur.

o, da, Trinitas,
e simplex Unitas
Joanni supplicant
trent, quod flagi-
tant.
Amen.

V. Pósui ori meo custódiam. **R.** Cum consísteret peccátor adversum me.

Ad Bened. Art. Quicquid

Ad Bened. Ant. Quicun-
que glorificáverit me glo-

que glorificaverit me, glori-
fificabo eum: qui autem
contémnunt me, erunt
ignobiles.

Oratio

Deus, qui ob invictum
beati Joannis sacra-
mentale siléntium nova
Ecclésiam tuam martyrii
coróna decorásti: da; ut
ejus exémplo et interces-
sione, ori nostro custó-
diam ponéntes, beatís, qui
lingua non sunt lapsi, an-
numerémur. Per Dómi-
num.

Et fit Commemoratio S. U-
baldi Ep. et Conf.

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituaui, dicit Dóminus.

Clamans ut Abel, impro-
bat, Regique crimen éxpro-
brat.

Oratio

Auxílium tuum nobis,
Dómine quássumus,
placátus impénde: et inter-
cessióne beáti Ubálidi Con-
fessoris tui atque Pontí-
fícis contra omnes diáboli
nequítias déxteram super
nos tuae propitiatiónis ex-
tende. Per Dóminum.

**Ad Horas Psalmi de Do-
minica, ad Primam tamen ut
in Festis.**

Ad Tertiam

Capit. Lábia, ut supra. 9*.

R. br. Sacraméntum re-
gis abscondere bonum est.
Sacraméntum. **V.** Opera
autem Dei revelare hono-
rificum. **A**bscondere. **G**ló-
ria Patri. **S**acraméntum.

V. Pone, Dómine, custó-
diam ori meo. **R.** Et ósti-
um circumstántiae lábiis
meis.

Ad Sextam

Capit. Eccli. 28, 28

Sepi aures tuas spinis,
linguam nequam noli
audíre et ori tuo fácto
óstia et seras.

R. br. Pone, Dómine, *
Custódiam ori meo. **Pone.**
V. Et óstium circumstán-
tiae lábiis meis. **Custó-
diam.** **G**lória Patri. **Pone.**

V. Díxi: Custódiam vias
meas. **R.** Ut non delín-
quam in lingua mea.

Ad Nonam

Capit. Eccli. 28, 29-30

Aurum tuum et argén-
tum tuum confla et
verbis tuis fácto staté-
ram et frenos ori tuo rec-
tos et atténde, ne forte
labáris in lingua.

R. br. Díxi: Custódiam
vias meas. **D**ixi. **V.** Ut non
delínquam in lingua mea.
Custódiam. **G**lória Patri.
Dixi.

V. Pósui ori meo custó-
diam. **R.** Cum consísteret
peccátor advérsus me.

In II Vesperis

**Antiphonae et Capitulum
de Laudibus 8*. Psalmi de
Dominica, sed loco ultimi
Ps. 115 Crédidi (Confisus).**

Hymnus

Jam faces lictor ferat, et
minántem
Jam ferox ensem, rabi-
dumque tortis
Vínculis ferrum, sacra ni
sacérdos
Abdita pandat.

Séntiet vires, animáe-
que magnae
Pródigum pectus: violén-
tus ira
Non quatit recti sólida te-
nácem
Mente satélles.

En ruit praeceps tumu-
látus unda
Martyr, et fluctu plácido
siléntem
Náufragus linguam meliò-
ris aevi

Servat in usum.

At superjéctae fáciili na-
tántes
Amne discúrrunt, rutilánt-
que circa
Mártyrem flammae: bene
gesta plaudens
Ornat Olýmpus.

Ornat et linguam, rósei
instar ignis,
Vívidam servans, et ad-
huc rubéntem,
Indicat, quaenam fúerit
tacéntis
Grátia linguae.

Sit decus Patri, genitáe-
que Proli,
Spíritum laudent, ab utró-
que puris
Qui calet flammis, sine
fine psallens
Orbis utérque. Amen.

V. Pósui ori meo custó-
diam. **R.** Cum consísteret
peccátor advérsus me.

Ad Magnif. **Ant.** In con-
spéctu poténtium admirá-
bilis ero, et fácies prínci-
pum mirabúntur me: ta-
céntem me sustinébunt, et
loquéntem me respícient.

Et fit Commemoratio se-
quentis tantum (S. Paschalis
Baylon Conf. duplex):

Ant. Similábo eum viro
sapiénti, qui aedificávit
domum suam supra pe-
tram.

V. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum. **R.**
Stolam glóriæ induit eum.

Oratio

Deus, qui beátm Pa-
schálem Confessórem
tuum mirífica erga Córpo-
ris et Sánguinis tui sacra
mystéria dilectione deco-
rásti: concéde propítius;
ut, quam ille ex hoc divíno
convívio spíritus percépit
pinguédinem, eámdem et
nos percípere mereámur.
Qui vivis et regnas.

**Completorium de Domi-
nica.**

Die 21 Maii

**De VI die infra Octavam
S. Joannis Nepomuceni**

Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi

De verbis Isaiae Prophetae

Homilia 4

Lectio iv

Rex cum sis, sacerdótii
principátum usúpas.
Sed mane intra tuos té-

minos: alii sunt térmīni regni, alii térmīni sacerdōtī; hoc illo majus est. Neque enim ex his, quae vidēntur, hic declarātur rex, neque e gemmis illi affīxis, neque ex auro, quo amīctus est, debet aestimāri rex. Ille quidem ea, quae sunt in terris, sortitus erat administrānda; ceterum sacerdōtī ius e supērnis descēdit. Quaecūmque enim ligavēritis super terram, erunt ligāta et in caelo. Regi ea, quae hic sunt, commīssa sunt; mihi caelēstia: mihi cum dico, sacerdōtem intēllico. Regi corpora commīssa sunt; sacerdōti ánimae. Rex māculas cōporum remīttit; sacerdos autem māculas peccatōrum. Major hic principātus: protērea rex caput submittit manui sacerdōtīs.

R. Instans oratiōni et ministērio verbi, hortabātur omnes, in propōsito cordis permanēre in Dōmino: * Quia erat vir bonus, et plenus Spīritu Sancto, allelūja. **V.** Et apponebātur multa turba Dōmino. Q uia.

Lectio v

Verum rex ille sua transiliens septa, modūm-

que regni transgrēssus, conātus est aliquid addere. Quid igitur sacerdos? Non licet tibi. Vide libertātem, vide mentem servire nésciam, vide linguam caelos attingēntem; vide libertātem incoercibilem, vide hōminis corpus, et Angeli mentem; vide humi ingrediēntem, et in caelo versantem. Vedit regem, et non vedit púrpuram: vedit regem, et non vedit diadēma. Ne mihi dixeris esse regnum, ubi est legis transgrēssio. Non licet tibi, rex, venire in Sancta Sanctōrum: transcēndis septa tua: quaeris tibi non concēssa; eōque quae accepisti, perdes. Non tuum est hoc, sed meum. Num mihi tuam usurpāvi púrpuram? ne usúrpes meum sacerdōtium.

R. Dispērsit, dedit pauperibus: * Justitia ejus manet in sāeculum sāeculi. **V.** Beatus, qui intēlligit super egēnum et páuperem. **J**ustitia.

Lectio vi

Rex autem non sustinuit admonitōrem: sed arrogātia inflātus, ingrēsus est templum, apēruit Sancta Sanctōrum, quid

autem Deus? Ubi igitur sacerdos contēmptus est, dignitāsque sacerdōtī conculcāta; nec quidquam praetēra pótuit sacerdos: nam sacerdōtī tantum est argūere, liberāmque prae-stāre admonitionēm, non movēre arma, non clýpeos usurpāre, non vibrāre lānceam, nec arcum tēdere, nec jācula mittere, sed tantum argūere, ac libe-ram prae-stāre admonitionēm: Posteāquam igitur arguiss̄et sacerdos, rex autem non cessisset; ibi sacerdos Deo: Ego, inquit, quod erat mei officiū prae-stīti; nihil amplius possum: succurrē sacerdōtio, quod conculcātur; leges violāntur, fas subvērtitur. Quid igitur ille hōminum amātor? virum audācem ulciscitur.

R. Ego scio quóniam intrābunt post discessiōnem meam lupi rapāces in vos, non parcētes gregi: * Propter quod vigilāte. **V.** Et ex vobis ipsis exsūrgent viri loquēntes pervarsa, ut abdūcant discípulos post se. Propter. Glória Patri. Propter.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangēlii secundum Matthāeum

Lectio vii Cap. 11, 2-10

In illo témpore: Cum audiisset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es qui venturus es, an álium exspectāmus? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi
Epist. ad Episc. et Presbyt. in carcere inclusos

Béati vos ob cárcerem, ob caténas, ob injēcta víncula: béati, inquam, et ter béati, immo sāepius. Totum orbem vobis conciliāstis: étiam longe absentes amicos vobis fecistis. Ubique terrārum et mārium canūntur vestra p̄aeclāra facīnora, fortitudo, constans sentēntia, animúsque mímine servilis. Nihil, quod áliis videtur grave, vos deterruit: non tribūnal, non cárñifex, non tormentórum coacervatiōnes, non minae, quae innúmeras mortes nuntiabant: nōn judex, qui ignem ab ore flabat: non adversarii, qui frendēbant dēnitibus, et innúmeris áliis insultāndi modis gestiēbant: non tantae calūmniae, non impudentiſſimae accusatiōnes, non mors ante óculos quotidie propōsita; sed

haec ómnia vobis úberem
pótius ac sufficiéntem con-
solatióni matériam prae-
stíttere.

R. Cum corriperétur ab
illo de ómnibus malis quae
fecit rex, adjécit et hoc: *
Et inclúsit Joánnem in cá-
cere. **V.** Labóro usque ad
víncula, quasi male ópe-
rans; sed verbum Dei non
est alligátum. **Et.**

Lectio viii

Et idcirco clari quidem
vos; et célebrant, ac
práedicant vos omnes, non
amíci solum, sed et inimíci
ipsi, qui haec effecérunt.
Eórum si quis intropíciat
consciéntiam, licet non
maniféste fateántur, in-
véniet étiam apud ipsos
vestrum miráculum ma-
gnificári. Talis res est vir-
tus, ut illam étiam im-
pugnántes admiréntur: ta-
lis res est malítia, ut étiam
ii, qui eam operéntur, con-
démnent. Et ita in hac
vita res vestrae se habent.
Quae autem in caelis fiunt,
quis sermo digne explicá-
bit? Inscripta sunt nómina
vestra in libro vitae: cum
sanctis Martýribus con-
numeráti estis. Scio haec
ergo certo, non quod in
caelum transcénderim;

sed e divínis oráculis dí-
 dici.

R. Réddidit Deus justo
mercédem labórum suó-
rum, et dedúxit illum in
via mirábili: * Et fuit illi
in velaménto diéi, et in
luce stellárum per noctem.
V. Transvéxit illum per
aquam nímiā, inimícos
autem illiū demérsit. **Et.**
Glória Patri. **Et.**

Lectio ix

Nam si Joánnes, ille in-
fecúndae fructus et e-
rémi civis, núptiis, in quas
peccabátur, patrocinátus
est, et cum praevericatió-
nem corrígere non posset,
árquit tamen, et proptéra
in cácerem conjéctus,
et decollátus, Martyr, et
Mártirum primus est:
vos, qui légibus et consti-
tuutióni bus patrum, quas
transgrediúntur aliqui, et
sacerdócio, quod invádunt
et contáminant, patrociná-
mini, et propter veritátem
haec patímini, ut cessent
impudéntes calúnniae:
cogitáte, qualem accep-
turi sitis mercédem. Non
licet tibi habére uxórem
Philíppi fratris tui, dixit
fortis et sublímis ille; sa-
tíisque illi fuit ad recéntem
arguéndi libertátem. Vos
quoque dixístis: En expó-

sita sunt étiam nostra cór-
pora poenis, supplíciis,
torméntis; absúme, cón-
fice ista, quibus voles sup-
plíciis: addúci non pós-
sumus, ut calumniémur;
sed míllies mori nobis sá-
tius est.

Te Deum laudámus.

Die 22 Maii
De VII die infra Octavam
S. Joannis Nepomuceni

Semiduplex**In II Nocturno**

Sermo sancti Fulgéntii
Epíscopi

**Sermo 77 de linguae
modestia**

Lectio iv

Sapiéntissimus Sálo-
mon ita locútus est,
dicens: Vita et mors
in mánibus linguae. Lingua
clavis est péctoris, testi-
mónium cordis. Magnum
tribúnal gerit intra prae-
tórium sui oris, aut gratae
salútis, aut amárae mor-
tis. In qua negándo Deum,
verbo uno facit sacrilé-
gium, aut uno sermóne
implet cum virtúte marty-
rium. Mártires patiúntur;
et post ipsam sepultúram,
ipsis sermónibus vivunt,
dicéntes: Quoúque, Dó-

mine sancte et verax, non
júdicas, et vindicas sán-
guinem nostrum ab his,
qui in terris hábitant?

R. Instans oratióni et
ministério verbi, hortabá-
tur omnes in propósipto cor-
dis permanére in Dómino:
* Quia erat vir bonus, et
plenus Spíritu Sancto. **V.**
Et apponebátur multa tur-
ba Dómino. **Quia.**

Lectio v

Béatum prétiūm hóminis
lingua, si habet in ejus
offício disciplinam. Haec
ómnia salvat aut júgulat;
juvat vel accúsat, sanat
vel truciðat: utrúmque la-
bórat, cum álterum vexat,
ut prius suis cásibus pér-
eat. Inde Judas mendax
Apóstolus, dum salútat
Dóminum Christum, verbo
uno fecit sacrilégiūm. Sa-
lus mundi suscépit Dó-
minum Christum: et ipse
introívit in láqueum. Im-
póne igitur, Christiáne,
frenum linguae tuae, et li-
bertátem ejus intra spe-
lúncam tui oris inclúde.
Míllia verbórum refrená-
tis virtútibus adstríngē, ne
fériat auctórem.

R. Dispérsit, dedit pau-
péribus: * Justítia ejus
manet in sáeculum sáe-
culi. **V.** Beátus qui intelli-
gēt.

git super egénūm et páuperem. **Justitia.**

Lectio vi

Audi Prophétam tálibus comminántem. Quid gloriáris in malítia, qui potens es in iniuitáte? tota die injustítiam cogitávit lingua tua: sicut novácula acúta fecisti dolum. Inde habes dentes: morde illam, si tacére non pótterit. In spelúcam, intra cácerem indisciplinátam tui oris linguam inclúde: ne cum male exíferit, eam gládius fériat. Impera illi, dum licet: quia non revértitur sermo, dum exíferit. Si non potes bene loqui; lícet vel tacére.

R. Ego scio quóniam intrábunt post discessióinem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi: * Propter quod vigiláte. **V.** Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervésa, ut abdúcant discípulos post se. Propter. Glória Patri. Propter.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii se-cúndum Mattháeum

Lectio vii Cap. 11, 2-10

In illo témpore: Cum au-dísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mit-

tens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es, qui ven-túrus es, an álium exspec-támus? Et réliqua.

Homilia sancti Fulgéntii Epíscopi

In Decollat. S. Joannis Baptista Sermo 55 ab initio

Audívimus vitiis obviásse virtútes; cum Herodíus nequítia, Herodíadis luxúria, sancti vero Joánnis veneránda justitia demon-stráta est, in tantum ut libénter susciperet mortem, ne viderétur contémnere veritátem. Vide, quae tria in unam convénerint causam! Mirández res, si recte discútias gravitátem Prophétae, luxúriam muliébrem, et Heródíis saevíssimam feritátem. Dicite mihi, quid habéitis cum Joánni Baptista, Heródes et Herodías, quos ad consórtium addúxit nō-minum impúritas críminum? An hoc timétis, ne qui vobis vocábulis con-jungímini, in luxúria fór-sitan separémini? Estote certíssimi, quia sicut uno consénsu cáditis in luxúriam; ita uno nómine suscipiéatis senténtiam.

R. Cum corriperétur ab illo de ómnibus malis, quae fecit rex, adjécit et hoc:

* Et inclúsit Joánnem in cárcere. **V.** Labóro usque ad víncula, quasi male óperans: sed verbum Dei non est alligátum. Et.

Lectio viii

Tenétis in cárcere ju-stum, quia vobis legá-liter interdixit incéstum; quasi possit véritas alli-gári. Etsi ómnia membra vinculórum néxibus ad-stringántur; sola lingua non potest custodíri, cui liberum est veritátem ab ímpiis contamiñari. At in-quies: Quare impedit desidérium nostrum? Ille potest desidérum impedi-re, cui licet in témpore flagítia removére. Nunc vero, cum hoc tibi denún-tiat Prophéta, quia Dómini voluntáti displiceat; nemo fere sápiens erubéscit audíre, quod non piguerit sine verecúndia perpetráre.

R. Réddidit Deus justo mercédem labórum suórum, et dedúxit illum in via mirábili: * Et fuit illi in velaménto diéi, et in luce stellárum per noc-tem. **V.** Transvéxit illum per aquam nímiā, inimícos autem illius demérsit. **Et.** Glória Patri. **Et.**

Propr. Seccov. P. Aestiva

Lectio ix

O humána deméntia: ut luxuriéatur Heródes, necátur Joánnes! Num-quit Prophéta suo te térruit mérito, et non divíno judício? Res est extrémæ deméntiae odísse loquén-tem, nec metíere judicán-tem: quasi idcirco jam non tímeas júdicem reti-céntem, si praecónem pos-sis necáre clamántem: de quo Isaías testátus est, dicens: Hic est vox clá-mantis in desérto: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas ejus.

Te Deum laudámus.

Die 23 Maii

In Octava

S. Joannis Nepomuceni Martyris

Duplex majus

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

De peccat. non evulg.
Sermo 57

Lectio iv

Non haec medica-mentórum istórum praecípua laus est, quod ánimas sa-nent, quod témporis lon-ginquitáte non corrump-

+ 2

pántur, quod a morbis non vincántur, quod eórum utilitas gratis propósita sit, quod ex aequo divítibus, et paupéribus páteat medicína; sed et áliud quíppiam níhilo minus his boni habent. Quodnam illud tandem est? quod nos ad hanc médi ci officinam veniéntes non divulgámus. Nam illi quidem, qui ad profánas medicórum offícias ábeunt, multos ha-bent vúlnerum spectatóres: hic vero non ita fit; sed cum innúmeros videámus aegrótos, occúlte illos curámus. Neque enim in médium addíctis peccatóribus eórum deinde peccáta divulgámus.

R. Instans oratióni et mi-nistério verbi, hortabátur omnes in propósi-to cor-dis permanére in Dómino: * Quia erat vir bonus, et plenus Spíritu Sancto. ¶ Et apponebátur multa turba Dómino. Q uia.

Lectio v

Hoc vero non medió-criter illis prodest. Nam cum vulgi existima-tione simus addícti, quám-diu quidem latére nos putámus, qui mali sumus, fieri melióres studémus: postquam autem ómnibus

innotúimus, et soiátiū illud ex occultatióne per-dídimus; eo magis impudéntes, ac negligéntes evádimus. Et quemádmodum, quae deteguntur úlcera, sempérque frígido áeri exponúntur, acerbióra fi-unt; ita quoque ánima pec-cáti rea, si coram multis ob ea, quae delíquit, re-prehendátur, impudéntior evádit. Ne ígitur hoc accíderet, clam vos sermo cu-rávit.

R. Dispér-sit dedit pau-péribus: * Justitia ejus manet in sáeculum sáe-culi. ¶ Beátus qui intelli-git super egénum et páu-perem. Justitia.

Lectio vi

Atque ut intelligáti, ád-modum útilem hanc occúltam esse medéndi ra-tiōnem, audíte, quid Chri-stus dicat: Si peccáverit in te frater tuus, córripe eum. Et non dixit, inter te, et civitátem, neque inter te, et pópulum: sed inter te, et ipsum solum. Sit sine téstibus accusátio, inquit, ut facílior fiat mutátio in mélius. Magnum ergo bo-num est, si non públice fiat cohortatió: súfficit consciéntia, súfficit incor-rúptus ille iudex. Non ita

tu peccatórem reprehén-dis, ut ipsius consciéntia (quippe quod aspérior illa sit accusátor) neque delícta ejus accurátius nosti. Noli ergo vulnus vulnéri-bus áddere, dum auctórem peccáti divúlgas: sed se-mótis árbitris admonitió-nem adhibéto.

R. Ego scio quóniam intrábunt post discessiόnem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi: * Propter quod vigiláte. ¶ Et ex vobis ipsis exsúrgent vir loquéntes pérversa, ut abducent discípulos post se. Propter. Glória Patri. Propter.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

Lectio vii Cap. 11, 2-10
In illo témpore: Cum au-dísset Joánnes in víncu-lis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es, qui ventúrus es, an álium exspectámus? Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis
Chrysóstomi

In var. Matth. loc.

Homilia 16

Ténuit, inquit, Joánnem, et álligans pósuit eum

in cárcere. Heródes, te pe-tit causa, te árguunt víncula, te carcer accúsat; te divulgat prodúcta in pú-blicum poena. Joánnes injuriátur: causam custó-diae, qui requírit, in te ín-venit, quod púniat, et in Joánne, quod dóleat. Jo-ánnes orbi notus, famae virtúte cóngnitus, celebra-tíssimus sanctitáte, dum átrahit ad se inquisitóres injúriae, facit, ut tuus cunctis innotéscat incé-stus: agit, ut te hábeat confúso pubblica, quam corrígere non váluit se-cráta corréptio, et priváta. Heródem Joánnes móni-tis, non accusatióne pulsávit, útpote amátor castitatis, quem corrígere voluit, non períre. Sed Heródes fáci-bus libídinis ardens, períre máluit, quam redire.

R. Cum corriperétur ab illo de ómnibus malis, quae fecit rex, adjécit et hoc: * Et inclúsit Joánnem in cárcere, ¶ Labóro usque ad víncula, quasi male óperans: sed verbum Dei non est alligátum. Et.

Lectio viii

Odiósa sit semper libér-tas. Nam virtus con-traria vitiósis, sacrilegis exósa sánctitas, inímica

+ 2

cástitas impudícis, corrúptis intégritas poena, luxuriósis advérsa frugálitas, crudélibus dura semper misericórdia, ímpiis píetas non ferénda. Probat hoc Evangelista, cum dicit: Dicébat Joánnes: Non licet tibi accípere uxórem Philíppi fratris tui. Ecce, unde Heródes furit, mala, qui monet, offéndit: incúrrit ódium, qui árguit criminósus. Dicébat Joánnes, quod erat legis, quod justítiae, quod erat salútis; certe quod erat, non ódii, sed amóris. Ecce qualém consecútus est ab ímpio pro pietáte mercédem.

R. Réddidit Deus justo mercédem labórum suórum, et dedúxit illum in via mirábili: * Et fuit illi in velaménto diéi, et in luce stellárum per noctem. V. Transvérxit illum per aquam nímiam, inimicos autem illíus demérsit. Et Glória Patri. Et.

Lectio ix

Volens, inquit, occídere eum, timuit pópulum. Fácile déviat a justítia, qui in causis non Deum, sed hómines formídat. Huic timor peccándi differt facultátem, non aufert voluntátem. Unde étiam, quos

suspéndit a crímine, avi-diores reddit ad crimen: et aestuat ánimo, quoúsque perficiat, quod cóngitat, malum. Solus enim Dei est timor, qui nocéntes córrigit, fugat crímina, inocéntiam servat, pépetum tribuit facultátem.

Te Deum laudámus.

Die 10 Julii

Bb. Engelberti Kolland
et septem Sociorum

Martyrum
Duplex

In I Vesperis

Ad Magnif. Ant. In nullo terreámini * ab adver-sáriis; quia vobis donátum est pro Christo non solum ut in eum credáatis, sed ut étiam pro illo patiámini.

V. Viríliter ágite et con-fortétur cor vestrum. R. Omnes qui speráti in Dómino.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui beáto Engel-bérto et Sóciis ejus grátiam contulísti, ut confessiónem tui nómínis effuso sanguine confirmárent: multiplica mi-sericórdiam tuam; ut eórum méritis et précibus

christiánus pópulus in fí-dei confessióne firmétur et gens in ténebris ámbulans ad lumen Evangélii perducáatur: Qui vivis.

Et fit Commemoratio Ss. septem Fratrum Mm., ac Rufinae et Secundae Vv. et Mm.:

Ant. Istórum est enim regnum caelórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenérunt ad práemia regni, et lavérunt sto-las suas in sanguine Agni.

V. Laetámini in Dómino et exsultáte, justi. R. Et glorámini, omnes recti corde.

Oratio

Praesta, quáesumus, omnípotens Deus: ut, qui gloriósos Mártires fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in no-stra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Engelbértus Kolland na-tus est anno millésimo octingentésimo vicésimo séptimo in pago Rámsau, sub paróchia sancti Viti in Zell vallis Zilleriánae, archidioecésis Salisbur-génsis. Grassabátur tunc témporis in illa régione

secta Lutherána, cui étiam ejus paréntes per aliquot annos adhaerébant, sed póstea ad veram fidem re-vérsi sunt. Michael tamen, sic enim beáts Engelbér-tus e baptísmate cognomi-nátus est, puérulus in domo cathólica pie et caste educátus, a Friderico ar-chiepíscopo, cujus apostólico zelo et indeféssae sollicitúdini, visitatione pa-storáli bis perácta, serváta úntitas fidei cathólicae in valle Zilleriána praeprómis debétur, Salisbúrgum ad-dúcitur et in seminário dioecésáno líteris incúm-bit. Cum tamen hujus in-stituti consíliis minus aptus invenirétur, ex eo di-missus liber in público gymnasío stúdiis vacávit. Quibus intercéptis et post-quam lignarius in Styria superiòre laboráverat, fir-miòre ánimo reassúmptis et demum cura atque con-stántia absolvit, divína favénte grácia, praeter ómnium opiniónen, reli-giósuum órdinem fratrum Minórum sancti Francísci Salisbúrgi ingréditur et nomen fratris Engelbér-ti sortítur.

R. Sancti tui, Dómine, mirábile consecuti sunt

iter, serviéntes praecéptis tuis, ut inveniréntur illáesi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impendi- ménito. ¶ Quóniam per- cüssit petram, et fluxérunt aquae, et torréntes inunda- dérunt. Terra.

Lectio v

Ibídem tam pietatis et sui abnegatiónis exercitiis, quam stúdiis philosóphi- cis et theológiis toto ánimo se dedit. Tridénti, sa- cerdótio initiátus, primum Bulsáni in vínea Dómini laborávit, deínde a su- prióribus suis in Oriéntem missus, ubi primum Hiero- sólymis Custódiae sanc- tissimi Sepúlcri addic- tus, póstea vero Damá- scum ire jussus est, ut cum áliis confrátribus e- júsdem órdinis, christianó- rum ibi degéntium curam spirituálem suscíperet. Te- ste vicário apostólico Con- stantinopolitáno, Engel- bértus tum pietate, tum animárum zelo excélluit et ómnium aestimatióne Damásci fruebátur. Exór- tae tamen sunt illo témpore nefáriae seditiones incolárum Mahumetanó- rum, qui incredibili ódio praecípue in fídei cathó-

licae sectatóres turbas concítare nitebántur. Die nona mensis Júlii anni mil- lésimi octingentésimi sexagésimi demum inopináto crudelíssima caedes exár- sit, cujus primae víctimae sodáles Franciscáni in coe- nóbio Damascéno vivéntes fuere. Bárbara Tur- cárum cohórtes sacrum illud asýlum invadéntes, pios hóspites atróciter mi- nántes et periculum cápi- tis ostentántes statim, ut a fide cathólica defícerent, impellébant et noléntes fidem negáre, dire mactábant. Primus qui ab hó- stibus percússus occúbuit, coenóbii praeses fuit Em- mánuel Ruiz, Hispánus, cum quo septem állii sodá- les fratrum Minórum tru- cidáti sunt.

R. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, morientes pro Christi nó- mine: * Ut herédes fierent in domo Dómini. ¶ Tra- didérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. **U.**

Lectio vi

Inter hos fuit étiam En- gelbértus, qui ad apo- stásiam invitátus, hoc fá- cinus toto corde réspuens, fidem fórtiter conféssus

est ac intrépida constán- tia résistens et crucem lí- gneam mánibus ampléxus, bipénni sectus est. Sacrum ejus corpus críuore perfí- sum per tríduum inhumá- tum jacens, quamvis máxi- mi calóres aetuábant, incorrúptum invéntum et a pia muliere in cistérna recónditum est. Post an- num déniq; cum a metu persecutiónum páululum respiráre lícuit, pii mártyris ossa iterum invénta et in ecclésia, tunc díruta, terrae mandáta sunt. Ita cum sóciis Engelbértus palmam martýri accépit, non solum ut propíiae fí- dei exémplum daret, sed étiam ut áliquo modo sa- tisfactiōnem, pro peccáto paréntum et concívium suórum, qui fidem veram olim reliquérunt, Deo praestáre viderétur. Ubi primum Damásci tam hor- réndum fácinus vulgátum est atque in coenóbio Fran- ciscáno oratiónes cotidiá- nae, et Dei laudes con- tincérint, christifidéles omnes ejúsdem civitatis eos mártires praedicáre et ipsórum patrocínium propter signa édita im- ploráre coépérunt. Tan- dem martýrio rite pro- báto, die décima Octóbris

anni millésimi nongenté- simi vicésimi sexti, Pius Papa undécimus Engel- bértum Kolland, tam exí- miae sanctitatis morúm que innocéntiae quam acris ingénii virum, cum áliis septem sodálibus ór- dinis fratrum Minórum sollémniter in album Bea- tórum recénsuit.

R. Tamquam aurum in fornáce probávit éléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit il- los; et in témpore erit re- spéctus illórum: * Quóniam donum et pax est éléctis Dei. ¶ Qui confíidunt in illum, intéllegent veritá- tem: et fidéles in dilectió- ne acquiéscen illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii se- cundum Lucam

Lectio vii Cap. 12, 4-8

In illo témpore: Coepit Jesus dícere ad discípu- los suos: Dico autem vo- bis amicis meis: Ne ter- reámini ab his, qui occí- dunt corpus, et post haec non habent ámplius quid fácient. Et reliqua.

Homilia sancti Bonaventurae Episcopi

Comment. in Evang. Lucae Cap. 12, 8-9

Dóminus révocat a timore hóminum, quia nihil possunt in gehennále supplicium, quod solum est timéndum. Propter quod dicit: Dico autem vobis amícis meis, id est, qui me amáitis et a me amámini, secúndum illud Joánnis décimo sexto: Ipse Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidistis, quia ego a Deo exivi. Tálibus dicit: Ne terreámini ab his, qui occídunt corpus, et post haec non habent amplius quid fácient. Non timeáitis corporális mortis supplicium, quia particularē est et momen-táneum. Unde Isaiae quin-quagésimo primo: Quis tu, ut tímneas ab hómine mortáli et a filio hóminis, qui quasi faenum ita exaréscet? Et primi Machabaeórum secúndo: A verbis viri peccatóris ne timéritis, quia glória ejus stercus et vermis est.

R. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstítérunt in amóre fraternitatis: * Quia unus fuit semper spíritus

in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum! Quia.

Lectio viii

Unde quia transitória est eórum poténtia, ídeo non est timénda nec eórum supplicia. Chrysóstomus: Si gratis post módicum moritúri sumus, quare non esse ante módicum in causa Dei cum glória mórimur? Si mútuuo accéperis bovem aut equum, operáris instánter et dicis: Forte cras tolléatur a mel! Quare hoc non facis in corpore? Non sunt étiam timénda spiritui, quia sunt in carne et ita quasi extra, ut in vestimento; juxta quod dicitur secúnda ad Corínthios quinto: Nólamus exspoliari, sed supervestiri. Ideo Chrysóstomus: Propter ánimam Deus fecit corpus, et multum hanc zelat et perséquitur inimicus; corpus vero vestiméntum est ánima. Sicut ergo si quis scindit vestiméntum alterius, ille quidem injúriam sentit, damnum autem in natúra non pátitur; sic ánima occisiónis sentit dolorem, damnum autem non pátitur in natúra.

R. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen ha-buístis: * Mercédem la-boris ego reddam vobis. **V.** Venite, bénedicti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Pro Ss. septem Fratribus et Soc. Mm.:

Lectio ix

Septem Fratres, filii sanctae Felicitatis, Romae in persecutióne Marci Au-rélii Antoníni a Públío praefécto frustra tentáti, ut idóla veneraréntur, sexto Idus Júlii, ipsa fortíssima matre eos ad martyrium hortante, varie necáti sunt. Januárius plumbatis caesus; Felix et Philíppus fústibus contúsi; Silvánus ex altíssimo loco praeceps dejéctus est; Alexánder, Vitális et Martíalis cápite plectúntur. Mater dénique, quarto post mense, eádem martyrii palmam consecúta est. Rufina et Se-cúnda soróres, vírgines Románae, rejécta conúbio Armentárii et Veríni, quod virginitátem Christo vo-víssent, Valériano et Gal-liéno imperatóribus, comprehénsae, Júnii praefécti blanditiis et minis a pro-pósito mímine abdúctae,

vário tormentórum génere afflíctae sunt. Cum vero, ab Angelis custodítæ, in sancto propórito perseve-rárent, via Aurélia, milliário décimo, cápite plectúntur. Quarum córpora, a Plautilla matróna in ejus práedio extra Urbem se-pulta, póstea in basílica Constantiniána prope baptistérium cóndita sunt.

Te Deum laudámus.

Si autem IX Lectio ali-cujus Officii commemorati non sit dicenda, erit sequens

Lectio ix B

Et propterea corporálē supplicium non est ti-méndum, nec ille qui infert; sed spirituálē est máxime formidándum, et solus ille qui infert ipsum. Propter quod ait: Osténdam autem vobis quem timéatis, ut ejus scilicet timóre malum declinéti, secúndum illud Jeremíae décimo: Nolite timére ea quae nec male facere pos-sunt nec bene, et post: Quis non timébit te, o Rex géntium? Ut ergo non timéamus mundanam poténtiam, opórtet nos timére divinam. Propter quod dicit: Timéte eum, qui, postquam occíderit, habet potestátem mittere in ge-

hénnam. Unde in Psalmo: Tímeat Dóminum omnis terra, ab eo autem commoveántur omnes inhabítantes orbem. Et quia huiusmodi timor máxime útilis est et necessárius, ídeo iterat: Ita dico vobis, hunc timéte.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

V. Propter te, Dómine, mortificámur tota die. **R.** Aestimáti sumus sicut oves occisiónis.

Ad Bened. **Ant.** Dico autem vobis * amicis meis: ne terreámini ab his, qui occídunt corpus et post haec non habent amplius, quid fácient.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui beátó Engelberto et Sóciis ejus grátiam conculísti, ut confessiónem tui nómínis effuso sanguine confirmárent: multíplica misericórdiam tuam; ut eórum méritis et prúcibus christiánus pópulus in fideli confessióne firmétur et gens in tenebris ábulans ad lumen Evangélii perducáatur: Qui vivis.

Et fit Commemoratio Ss. septem Fratrum et Soc. Mm.:

Ant. Vestri capilli cápitatis omnes numeráti sunt: nolite timére: multis pas-séribus meliòres estis vos.

V. Exsultábunt Sancti in glória. **R.** Laetabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Praesta, quáesumus, omnipotens Deus: ut, qui gloriósos Mártires fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

In II Vesperis

V. Pretiosa in conspéctu Dómini. **R.** Mors Sanc-tórum ejus.

Ad Magnif. **Ant.** Dóminus Deus * aspíciat veritátem et consolábitur in nobis: Rex inundi defúnctos nos pro suis légitib; in aetérnae vitae resurrec-tióne suscitábit.

Et fit Commemoratio se-quentis:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundá-tus enim erat supra fir-mam petram.

V. Glória et honore cor-ronásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Gregem tuum, Pastor aetérne, placátus inténde: et, per beatum Pium Mártirem tuum atque Summum Pontificem, perpétua protectio cu-stodi; quem totius Ecclésiae praestitísti esse pa-stórem. (Per Dóminum nostrum.)

Deinde Commemoratio Ss. septem Fratrum et Soc. Mm.:

Ant. Gaudent in caelis ánimae Sanctórum, qui Christi vestígia sunt se-cuti: et quia pro ejus amóre sanguinem suum fu-dérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

V. Exsultábunt Sancti in glória. **R.** Laetabúntur in cubílibus suis.

Oratio Praesta, ut su-pra.

Index alphabeticus

Bb. Engelberti Kolland et septem Sociorum Martyrum, duplex, 10 Julii	20*
S. Joannis Nepomuceni Martyris, Patroni Dioecesis Seccoviensis, duplex I classis cum Octava com-muni. 16 Maii	1*
— De VI die infra Octavam, semiduplex. 21 Maii	11*
— De VII die infra Octavam, semiduplex. 22 Maii	15*
— In Octava, duplex majus	17*